

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 13/09

10 lutego 2009 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-185/07

Allianz SpA (uprzednio Riunione Adriatica Di Sicurtà SpA) i Generali Assicurazioni Generali SpA / West Tankers Inc.

SĄD PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO NIE MOŻE WYDAĆ WOBEC DANEJ OSOBY ZAKAZU WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA CYWILNEGO PRZED SADEM INNEGO PAŃSTWA UNII, NAWET JEŻELI TAKIE POSTĘPOWANIE MOŻE BYĆ NIEZGODNE Z ZAPISEM NA SĄD POLUBOWNY

Konwencja nowojorska w sprawie arbitrażu¹ stanowi, że sąd, w którym wszczęto spór w sprawie, co do której strony dokonały zapisu na sąd polubowny, na żądanie jednej ze stron odeśle strony do arbitrażu, chyba że stwierdzi, że zapis jest nieważny, niewykonalny lub nie nadaje się do realizacji.

Wspólnotowe rozporządzenie dotyczące jurysdykcji² wyklucza arbitraż ze swojego zakresu stosowania. Przewiduje również, że jeżeli przedmiotem sporu jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego, spór taki może zostać wniesiony do sądu miejsca, gdzie nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę.

W sierpniu 2000 r. Front Comor, statek będący własnością West Tankers, który został wycarterowany przez Erg Petroli SpA, uderzył w Syrakuzach (Włochy) w przystań należącą do Erg i wyrządził tam szkody. Umowa czarteru podlegała prawu angielskiemu i zawierała klauzulę przewidującą arbitraż w Londynie.

Erg zwróciła się do swoich ubezpieczycieli, Allianz i Generali, o wypłatę odszkodowania w granicach sumy ubezpieczenia i wszczęła w Londynie postępowanie arbitrażowe przeciwko West Tankers w odniesieniu do szkód nie objętych umową ubezpieczeniową. West Tankers zakwestionowała swą odpowiedzialność za szkody powstałe w wyniku uderzenia.

Po wypłaceniu na rzecz Erg odszkodowania z tytułu polis ubezpieczeniowych za poniesione przez nią szkody, Allianz i Generali wniosły powództwo przeciwko West Tankers do sądu

¹ Konwencja o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych sporządzona w Nowym Jorku dnia 10 czerwca 1958 r. (Recueil des traités des Nations unies, tom 330, s. 3).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, str. 1).

włoskiego w Syrakuzach w celu odzyskania kwot wypłaconych na rzecz Erg. West Tankers podniosła zarzut braku właściwości tego sądu uzasadniony istnieniem zapisu na sąd polubowny.

Równolegle, West Tankers wszczęła przed sądami Zjednoczonego Królestwa postępowanie mające na celu doprowadzenie do poddania sporu arbitrażowi przewidzianemu w umowie czarteru. West Tankers wniosła również o wydanie względem tych ubezpieczycieli zakazu korzystania z innych środków prawnych niż arbitraż i dalszego prowadzenia postępowania przed sądem włoskim.

House of Lords, orzekający w Zjednoczonym Królestwie w tym sporze w drugiej instancji, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy rozporządzenie stoi na przeszkodzie temu, by sądy jednego państwa członkowskiego zakazywały danej osobie wszczynania lub dalszego prowadzenia postępowania sądowego w innym państwie członkowskim ze względu na fakt, że takie postępowanie narusza zapis na sąd polubowny, podczas gdy arbitraż jest wyłączony z zakresu stosowania tego rozporządzenia.

W ogłoszonym w dniu dzisiejszym wyroku Trybunał uznał, że postępowanie przed House of Lords, które służyć ma zakazaniu danej osobie dalszego prowadzenia postępowania przed sądem innego państwa członkowskiego, nie wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia. Niemniej jednak, konsekwencje takiego postępowania mogą podważać jego skuteczność, w szczególności gdy uniemożliwiają sądowi innego państwa członkowskiego wykonywanie jego właściwości przyznanej mu na mocy tego rozporządzenia.

Natomiast wniesione do sądu włoskiego powództwo cywilne dotyczące roszczenia odszkodowawczego mieści się w zakresie stosowania omawianego rozporządzenia. Podobnie, w zakresie stosowania tego rozporządzenia wchodzi kwestia wstępna dotycząca ważności i możliwości zastosowania zapisu na sąd polubowny, przy czym ustalenia w tym względzie są niezbędne dla określenia, czy sąd włoski jest właściwy do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty.

Trybunał przypomniał w tym zakresie, że rozporządzenia nie zezwala na kontrolę właściwości sądu jednego państwa członkowskiego przez sąd innego państwa członkowskiego. **Wyłącznie do włoskiego sądu, do którego zwróciły się Allianz i Generali, należy zatem orzekanie w przedmiocie jego własnej właściwości** w celu rozstrzygnięcia przedłożonego mu sporu.

W konsekwencji Trybunał stwierdza, że **zakaz**, o wydanie którego wniosła West Tankers w Zjednoczonym Królestwie, mający na celu zakończenie postępowania przed sądem w Syrakuzach, **uniemożliwia sądowi innego państwa członkowskiego wykonywanie uprawnień przyznanych mu przez rozporządzenie**. Co więcej, taki zakaz może podważyć zaufanie, które państwa członkowskie pokładają nawzajem w swoich systemach prawnych oraz organach ochrony prawnej i na którym został oparty system właściwości przewidziany w rozporządzeniu.

Następnie, Trybunał zauważył, że gdyby sąd włoski nie mógł skontrolować ważności lub możliwości zastosowania zapisu na sąd polubowny, ubezpieczyciele byliby pozbawieni jednej z form ochrony sądowej, do której mają prawo. Skarżący, którzy uważają, że zapis na sąd polubowny jest nieważny, niewykonalny lub nie nadaje się do realizacji, byliby tym samym pozbawieni dostępu do sądu państwowego, do którego zwrócili się na podstawie rozporządzenia.

Mając na względzie powyższe rozważania, Trybunał orzekł, że **wydanie wobec danej osoby przez sąd państwa członkowskiego zakazu wszczynania i dalszego prowadzenia postępowania przed sądami innego państwa członkowskiego, z tego względu, że takie postępowanie narusza zapis na sąd polubowny, jest niezgodne z omawianym rozporządzeniem**. Wniosek ten znajduje poparcie również w konwencji nowojorskiej, zgodnie z

którą to sąd umawiającego się państwa, w którym wszczęto spór w sprawie, co do której strony dokonały zapisu na sąd polubowny, na żądanie jednej ze stron odeśle strony do arbitrażu, chyba że stwierdzi, że zapis jest nieważny, niewykonalny lub nie nadaje się do realizacji.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, PL, SK

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-185/07>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053